

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 15.12.1998
KOM(1998) 692 endelig udg.

97/0149 (COD)

UDTALELSE FRA KOMMISSIONEN

i henhold til EF-traktatens artikel 189 B, stk. 2, litra d),
om Europa-Parlamentets ændringerne til Rådets fælles holdning til

forslag til
EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

**OM TILSLUTTET TELEKOMMUNIKATIONSUDSTYR SAMT GENSIDIG
ANERKENDELSE AF UDSKYRETS OVERENSSTEMMELSE**

OM ÆNDRING AF KOMMISSIONENS FORSLAG

i henhold til EF-traktatens artikel 189 A, stk. 2

RESUME

Den 6. oktober 1998 traf Europa-Parlamentet afgørelse om at fremsætte en række ændringsforslag til den fælles holdning, som Rådet havde fastlagt med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om radio- og teleterminaludstyr samt gensidig anerkendelse af udstyrets overensstemmelse (C4-0342/98 - 97/0149(COD)).

Formålet med direktivet er at skabe et enhedsmarked for teleterminaludstyr og radioudstyr og indebærer en betydelig lempelse af reglerne for markedsføring, fri omsætning og ibrugtagning af udstyr. Direktivet skal træde i stedet for to rådsdirektiver (91/263/EØF¹ om teleterminaludstyr og 93/97/EØF² om satellitjordstationsudstyr), forenkle anvendelsen af to andre rådsdirektiver (93/68/EØF³ om overensstemmelsesmærkning og 89/336/EØF⁴ om elektromagnetisk kompatibilitet) og afløse en lang række nationale forskrifter.

De spørgsmål, der optager Europa-Parlamentet, er følgende:

- Formelle ændringer: 1, 2, 3, 6 og 8.
- Afklaring af tvetydigheder, som kan medføre misfortolkninger til skade for forbrugere eller fabrikanter: 4, 11, 12 og 16.
- En forbedret definition af væsentlige krav og visse procedureaspekter med henblik på at sikre en korrekt gennemførelse af sidstnævnte og tage højde for nødsituationer: 5 og 7.
- Større åbenhed i gennemførelsen af direktivet, navnlig hvad angår beskyttelsesforanstaltninger og arbejdet i TCAM-udvalget: 9, 10 og 18.
- Spørgsmål, som skal indgå i den fremtidige vurdering og revision af direktivet: 14.

accepteret	alle undtagen nr. 1
accepteret, delvis eller i princippet	ingen
ikke accepteret	nr. 1

¹ EFT L 128 af 23.5.1991, s. 1.

² EFT L 290 af 24.11.1993, s. 1.

³ EFT L 220 af 30.8.1993, s. 1.

⁴ EFT L 139 af 23.5.1989, s. 19.

BEGRUNDELSE

Kommissionen fremlægger hermed sin udtalelse om Europa-Parlamentets ændringsforslag samt et ændret forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om tilsluttet radio- og telekommunikationsudstyr samt gensidig anerkendelse af udstyrets overensstemmelse. I det ændrede forslag indgår de af Europa-Parlamentets ændringsforslag efter andenbehandling, som Kommissionen har accepteret.

INDLEDNING

a) Baggrund

Kommissionen godkendte forslaget den 4. juni 1997 og fremsendte det formelt til Europa-Parlamentet og Rådet den 6 juni 1997⁵.

Det Økonomiske og Sociale Udvalg udtalte sig positivt den 10. december 1997. Europa-Parlamentet vedtog ved førstebehandlingen den 29. januar 1998 en positiv beslutning med 23 ændringsforslag til Kommissionens forslag⁶.

Den 6. juni 1998 fastlagde Rådet en fælles holdning med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om tilsluttet radio- og telekommunikationsudstyr samt gensidig anerkendelse af udstyrets overensstemmelse⁷.

b) Direktivets formål

Formålet med direktivet er at skabe et enhedsmarked for teleterminaludstyr og radioudstyr og indebærer en betydelig lempelse af reglerne for markedsføring, fri omsætning og ibrugtagning af udstyr. Direktivet skal træde i stedet for to rådsdirektiver (91/263/EØF⁸ om teleterminaludstyr og 93/97/EØF⁹ om satellitjordstationsudstyr), forenkle anvendelsen af to andre rådsdirektiver (93/68/EØF¹⁰ om overensstemmelsesmærkning og 89/336/EØF¹¹ om elektromagnetisk kompatibilitet) og afløse en lang række nationale forskrifter.

De vigtigste punkter i det nye direktiv:

- Udvidelse af anvendelsesområdet til også at omfatte radioudstyr
- Et nyt sæt definitioner, som gør direktivet tidssvarende langt ud i fremtiden, idet de tager højde for liberaliseringen af infrastrukturer og konkurrence mellem operatører
- Tilpasning af begrebet telekommunikationsspecifikke væsentlige krav, så der tages højde for den teknologiske udvikling

⁵ EFT C 248 af 14.8.1997, s. 4.

⁶ A4-0023/98, PV 29-01-98

⁷ EFT C 227, 20.7.98 s.37

⁸ EFT L 128 af 23.5.1991, s. 1.

⁹ EFT L 290 af 24.11.1993, s. 1.

¹⁰ EFT L 220 af 30.8.1993, s. 1.

¹¹ EFT L 139 af 23.5.1989, s. 19.

- En fleksibel beslutningsproces, så man hurtigt kan dække fremtidige netinfrastrukturer og systemer
- En mere lempelig ordning for overensstemmelsesvurdering, der bygger på princippet om fabrikanterklæringer.

Direktivet supplerer andre lovgivningstiltag på telekommunikationsområdet og er et svar på de uundgåelige forandringer på radio- og teleterminaludstyrsmarkedet, som skyldes liberaliseringen af teleinfrastrukturer og -tjenester.

ÆNDRINGSFORSLAG FRA EUROPA-PARLAMENTET, SOM KOMMISSIONEN HAR ACCEPTERET

Af de 15 ændringsforslag, som Europa-Parlamentet fremsatte ved førstebehandlingen, har Kommissionen accepteret 14 fuldt ud:

Ændringsforslag, der er accepteret fuldt ud	2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 14, 16, 18
--	--

- Kommissionen har accepteret ændringsforslag 2, 3, 6 og 8, da de gør lovteksten mere sammenhængende.
- Mht. ændringsforslag 4, 11, 12 og 16 er Kommissionen enig med Europa-Parlamentet i, at de afklarer en række tvetydigheder i den fælles holdning.
- Ifølge ændringsforslag 5 pålægges der kun krav vedrørende forebyggelse mod ikke-fysiske skader på nettet, efter at Kommissionen specifikt har truffet afgørelse herom (art. 3, stk. 1, litra c), udgår, og der indsættes et nyt art. 3, stk. 3, litra aa)). Kommissionen støtter denne fremgangsmåde. Risikoen anses for lav, og det vil være overdrevet at fastsætte et generelt krav.
- Ændringsforslag 7, der giver operatører ret til at frakoble terminaler øjeblikkeligt, tydeliggør bestemmelserne i artikel 7, stk. 4.
- Kommissionen støtter ændringsforslag 9, 10 og 18, der skaber større åbenhed i beslutningsprocessen i de tilfælde, hvor medlemsstaterne træffer beskyttelsesforanstaltninger.
- Kommissionen har accepteret ændringsforslag 14 af samme grund, som da den accepterede ændringsforslaget ved førstebehandlingen.

ÆNDRINGSFORSLAG FRA EUROPA-PARLAMENTET, SOM KOMMISSIONEN IKKE HAR ACCEPTERET

Kommissionen kan ikke acceptere ændringsforslag 1, da den foreslåede betragtning ikke hænger sammen med nogen bestemmelse i direktivet, idet artikel 1, stk. 5, udgår som følge af ændringsforslag 3.

KONKLUSION

Kommissionen har accepteret 14 af de 15 ændringsforslag, som Europa-Parlamentet har fremsat ved andenbehandlingen, i deres helhed.

I overensstemmelse med EF-traktatens artikel 189 B, stk. 2, litra d), afgiver Kommissionen hermed sin udtalelse om Europa-Parlamentets ændringsforslag og fremsætter et ændret forslag, hvori de godkendte ændringsforslag indgår.

ÆNDRET FORSLAG TIL
EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV
OM TILSLUTTET TELEKOMMUNIKATIONSUDSTYR SAMT GENSIDIG ANERKENDELSE AF
UDSTYRETS OVERENSSTEMMELSE
(FORELAGT AF KOMMISSIONEN I MEDFØR AF ARTIKEL 189 A, STK. 2,
I EF-TRAKTATEN)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 100 A,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ²⁾,

i henhold til fremgangsmåden i traktatens artikel 189 B ³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Radio- og teleterminaludstirssektoren udgør en vigtig del af telekommunikationsmarkedet, der er en nøgelfaktor i Fællesskabets økonomi; de direktiver, der gælder for sektoren, tager ikke højde for de forandringer, der forventes inden for sektoren som følge af ny teknologi, udviklingen på markedet og lovgivningen på telenetområdet;
- (2) i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet og proportionalitetsprincippet, jf. traktatens artikel 3 B, kan målsætningen om at skabe et åbent, konkurrencebaseret enhedsmarked for telekommunikationsudstyr ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, og målet kan derfor bedre gennemføres på fællesskabsplan; direktivet går ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå det nævnte mål;
- (3) medlemsstaterne kan på grundlag af traktatens artikel 36 udelukke visse klasser af udstyr fra dette direktiv;
- (4) ved direktiv 98/13/EF ⁴⁾ blev foranstaltningerne vedrørende teleterminaludstyr, satellitjordstationsudstyr og gensidig anerkendelse af udstyrets overensstemmelse konsolideret;
- (5) nævnte direktiv dækker ikke en væsentlig procentdel af markedet for radioudstyr;
- (6) varer med dobbelt anvendelse er omfattet af en EF-eksportkontrolordning, der blev indført ved Rådets forordning (EF) nr. 3381/94 ⁵⁾;
- (7) direktivets brede anvendelsesområde kræver nye definitioner af begreberne radioudstyr og teleterminaludstyr; forskriftsrammer, der skal

fremme enhedsmarkedet for radioudstyr og teleterminaludstyr, bør tillade, at investering, fabrikation og salg udvikler sig i takt med teknologiudviklingen og udviklingen på markedet;

- (8) enhver forskrift vedrørende fremstilling, markedsføring og anvendelse af radio- og teleterminaludstyr skal i betragtning af den stigende betydning af teleterminaludstyr og net, der anvender radiotransmission ud over udstyr, der er tilsluttet via kablet opkobling, dække begge typer udstyr;
- (9) ifølge Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/10/EF af 26. februar 1998 om ONP-vilkår for taletelefonitjenesten og om udbud af forsyningspligtigheder på teleområdet under konkurrenceforhold ⁶⁾ skal de nationale tilsynsmyndigheder sørge for, at der offentliggøres detaljerede oplysninger om specifikationerne for de tekniske grænseflader til nettet for at sikre konkurrence på markedet for terminaludstyr;
- (10) kravene i Rådets direktiv 73/23/EØF af 19. februar 1973 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om elektrisk materiel bestemt til anvendelse inden for visse spændingsgrænser ⁷⁾, er tilstrækkelige til at omfatte radio- og teleterminaludstyr, men uden at der gælder nogen nedre spændingsgrænse;
- (11) beskyttelseskravene vedrørende elektromagnetisk kompatibilitet i Rådets direktiv 89/336/EØF af 3. maj 1989 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om elektromagnetisk kompatibilitet ⁸⁾, er tilstrækkelige til at omfatte radio- og teleterminaludstyr;
- (12) ifølge EF-lovgivningen er hindringer for frie varebevægelser inden for Fællesskabet, der skyldes forskelle i medlemsstaternes lovgivning om markedsføring af produkter, kun berettigede, såfremt særlige nationale krav er nødvendige og står i rimeligt forhold til målsætningen; derfor skal den indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning begrænses til de krav, der er nødvendige for at opfylde de væsentlige krav vedrørende radio- og teleterminaludstyr;
- (13) de væsentlige krav for en klasse af radio- og teleterminaludstyr bør afhænge af det pågældende udstyrs karakter og behov; kravene skal anvendes med omtanke, så man ikke bremser den

1) EFT C 248 af 14.8.1997, s. 4.

2) EFT C 73 af 9.3.1998, s. 10.

3) Europa-Parlamentets udtalelse af 29.1.1998 (A4-0023), Rådets fælles holdning af 8.6.1998 (EFT C 227, 20.7.1998, s. 37-59) og Europa-Parlamentets afgørelse af 6.10.1998 (A4-0037/98, endnu ikke offentliggjort i EFT).

4) EFT L 74 af 12. 3.1998, s. 1.

5) EFT L 367 af 31.12.1994, s. 1.

6) EFT L 101 af 1.4.1998, s. 24.

7) EFT L 77 af 26.3.1973, s. 29. Direktivet er senest ændret ved direktiv 93/68/EØF (EFT L 220 af 30.8.1993, s. 1).

8) EFT L 139 af 23.5.1989, s. 19. Direktivet er senest ændret ved direktiv 93/68/EØF.

teknologiske fornyelse eller hindrer, at den markedsstyrede økonomis behov opfyldes;

- (14) der bør lægges vægt på at sikre, at radio- og teleterminaludstyr ikke udgør en unødigt sundhedsrisiko;
- (15) telekommunikation er af afgørende betydning for handicappedes livskvalitet og beskæftigelse, og denne gruppe mennesker udgør en betydelig og voksende del af befolkningen i Europa; radio- og teleterminaludstyr bør derfor i relevante tilfælde designes på en sådan måde, at handicappede kan bruge det uden eller med så lidt tilpasning som muligt;
- (16) faciliteter i forbindelse med radio- og teleterminaludstyr kan tilbyde visse funktioner, der er nødvendige for nødtjenester;
- (17) nogle faciliteter vil eventuelt skulle indarbejdes i radio- og teleterminaludstyr for at undgå misbrug af personoplysninger om brugeren og abonnenten og krænkelse af privatlivets fred og/ eller for at undgå svig;
- (18) det kan i visse tilfælde være nødvendigt med samfunktion via net med andet apparatur som defineret i dette direktiv og forbindelse med de relevante grænseflader overalt i Fællesskabet;
- (19) det bør derfor være muligt at fastlægge og tilføje specifikke væsentlige krav til beskyttelse af brugernes privatliv, faciliteter for handicappede brugere, faciliteter til nødtjenester og/eller faciliteter til at undgå svig;
- (20) det anerkendes, at frivillige certificerings- og mærkningsordninger, der udvikles af forbrugersammenslutninger, fabrikanter, operatører og andre brancheaktører, på et konkurrencepræget marked bidrager til kvaliteten og er nyttige midler til at øge forbrugernes tillid til produkter og tjenesteydelser på telekommunikationsområdet; medlemsstaterne kan støtte sådanne ordninger; ordningerne bør være forenelige med traktatens konkurrenceregler;
- (21) uacceptabel forringelse af tjenesten for andre end brugeren af radio- og teleterminaludstyr bør undgås; fabrikanter af terminaludstyr bør konstruere dette på en sådan måde, at nettene ikke beskadiges og forårsager en sådan forringelse, når det bruges under normale driftsvilkår; netoperatører bør udforme nettene sådan, at fabrikanterne af terminaludstyr ikke tvinges til at træffe uforholdsmæssige foranstaltninger for at undgå beskadigelse af nettene; Det Europæiske Standardiseringsinstitut for Telekommunikation (ETSI) bør tage behørigt hensyn hertil, når der udvikles standarder vedrørende adgang til offentlige net;
- (22) der bør sikres en effektiv udnyttelse af frekvensbånd for at undgå skadelig interferens; den mest effektive og teknisk avancerede anvendelse af begrænsede ressourcer som f.eks. radiofrekvensspekteret bør fremmes;
- (23) harmoniserede grænseflader mellem terminaludstyr og telenet bidrager til at fremme konkurrencebaserede markeder for både terminaludstyr og net tjenester;
- (24) operatører af offentlige telenet bør imidlertid have mulighed for at fastlægge de tekniske karakteristika for deres grænseflader under hensyn til traktatens konkurrenceregler; de bør derfor offentliggøre nøjagtige og tilstrækkelige tekniske specifikationer for sådanne grænseflader, så fabrikanterne får mulighed for at konstruere teleterminaludstyr, der opfylder kravene i dette direktiv;
- (25) traktatens konkurrenceregler og Kommissionens direktiv 88/301/EØF af 16. maj 1988 om konkurrence på teleterminalmarkederne⁹⁾ har imidlertid fastlagt princippet om lige, gennemsigtig og ikke-diskriminerende behandling af alle tekniske specifikationer med regulerende virkning; det er derfor Fællesskabets og medlemsstaternes opgave i samråd med de økonomiske aktører at sikre, at de forskriftsrammer, der skabes med dette direktiv, er rimelige;
- (26) det påhviler de europæiske standardiseringsorganisationer og navnlig ETSI at sørge for, at harmoniserede standarder rettidigt aktualiseres og er affattet på en sådan måde, at de kan fortolkes utvetydigt; vedligeholdelse, fortolkning og gennemførelse af harmoniserede standarder udgør meget specialiserede områder af voksende teknisk kompleksitet; disse opgaver kræver aktiv ekspertdeltagelse fra de økonomiske aktører; under visse omstændigheder kan det være nødvendigt at foretage en hurtigere fortolkning eller hurtigere justeringer af harmoniserede standarder, end det er muligt at gøre gennem de normale procedurer i de europæiske standardiseringsorganisationer, som er underlagt bestemmelserne i Rådets direktiv 83/189/EØF af 28. marts 1983 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter¹⁰⁾;
- (27) det er i offentlighedens interesse at have harmoniserede standarder på europæisk plan i forbindelse med konstruktion og fabrikation af radio- og teleterminaludstyr; overholdelse af sådanne harmoniserede standarder indebærer en formodning om, at de væsentlige krav er opfyldt; der kan anvendes andre måder til at godtgøre, at de væsentlige krav er opfyldt;
- (28) ved tildeling af identifikation for udstyrsklassen bør man udnytte den ekspertviden, der findes i CEPT/ERC og de relevante europæiske standardiseringsorganer på

9) EFT L 131 af 27.5.1988, s. 73. Direktivet er ændret ved direktiv 94/46/EF (EFT L 268 af 19.10.1994, s. 15).

10) EFT L 109 af 26.4.1983, s. 8. Direktivet er senest ændret ved Kommissionens beslutning 96/139/EF (EFT L32 af 10.2.1996, s. 31).

radiokommunikationsområdet; der bør så vidt muligt tilskyndes til andre former for samarbejde med disse organer;

- (29) for at Kommissionen kan føre effektivt tilsyn med markedet, er det nødvendigt, at medlemsstaterne stiller de relevante oplysninger til rådighed om grænsefladetyper, utilstrækkelige eller ukorrekt anvendte harmoniserede standarder, bemyndigede organer og tilsynsmyndigheder;
- (30) bemyndigede organer og tilsynsmyndigheder bør udveksle oplysninger om radio- og teleterminaludstyr med henblik på effektivt tilsyn med markedet; et sådant samarbejde bør i videst mulig udstrækning foregå på grundlag af elektroniske medier; dette samarbejde bør bl.a. gøre det muligt for de nationale myndigheder at holde sig underrettet om radioudstyr, der markedsføres på deres område, og som anvender frekvensbånd, der ikke er harmoniseret på fællesskabsplan;
- (31) fabrikanter bør over for medlemsstaterne anmelde, at de ønsker at markedsføre radioudstyr, der anvender frekvensbånd, hvis anvendelse ikke er harmoniseret i hele Fællesskabet; medlemsstaterne skal derfor indføre procedurer for sådanne anmeldelser; sådanne procedurer skal være rimeligt afpasset og ikke være en yderligere overensstemmelsesvurderingsprocedure i forhold til bilag IV eller V; det er ønskeligt, at disse anmeldelsesprocedurer harmoniseres og helst gennemføres ved elektroniske midler og étstedsbestillingsordninger;
- (32) der bør være fri bevægelighed for radio- og teleterminaludstyr, der opfylder de relevante væsentlige krav; sådant udstyr bør kunne tages i brug i overensstemmelse med sit formål; ibrugtagning kan være betinget af, at der er givet tilladelse til at bruge frekvensbåndet og til at stille den pågældende tjeneste til rådighed;
- (33) radiofrekvenser allokeres nationalt og henhører, i det omfang de ikke er harmoniseret, fortsat under medlemsstaternes enekompetence; det er nødvendigt at indsætte en beskyttelsesklause, der giver medlemsstaterne mulighed for i overensstemmelse med traktatens artikel 36 at forbyde eller begrænse anvendelsen af radioudstyr eller kræve det trukket tilbage fra deres marked, hvis det har forårsaget eller med rimelighed kan forventes at forårsage skadelig interferens; interferens med nationalt allokerede radiofrekvenser er tilstrækkelig begrundelse for, at medlemsstaterne kan træffe beskyttelsesforanstaltninger;
- (34) fabrikanter er i henhold til bestemmelserne i Rådets direktiv 85/374/EØF¹¹⁾ ansvarlige for skade, der forårsages af en defekt ved deres apparatur; uden at fabrikantens ansvar derved berøres, er enhver person, der indfører apparatur i Fællesskabet med henblik på videresalg som led i sin erhvervsvirksomhed, ansvarlig i henhold til samme

direktiv; fabrikanten, dennes befuldmægtigede eller den person, der er ansvarlig for markedsføringen af apparaturet i Fællesskabet, er ansvarlige i henhold til retsreglerne om ansvar i og uden for kontraktforhold i medlemsstaterne;

- (35) de relevante foranstaltninger, som medlemsstaterne eller Kommissionen skal træffe, når apparatur, der er erklæret for at være i overensstemmelse med dette direktiv, forårsager betydelig skade på et net eller skadelig radiointerferens, fastlægges i overensstemmelse med de generelle principper i fællesskabslovgivningen, herunder navnlig principperne om objektivitet, proportionalitet og ikke-forskelsbehandling;
- (36) Rådet vedtog den 22. juli 1993 afgørelse 93/465/EØF om modulerne for de forskellige faser i procedurerne for overensstemmelsesvurdering og regler om anbringelse og anvendelse af CE-overensstemmelsesmærkningen, med henblik på anvendelse i direktiverne om teknisk harmonisering¹²⁾; de procedurer for overensstemmelsesvurdering, der skal finde anvendelse, bør fortrinsvis vælges blandt de eksisterende moduler, der er fastlagt ved nævnte afgørelse;
- (37) medlemsstaterne kan anmode om, at bemyndigede organer, som de udpeger, og deres tilsynsmyndigheder akkrediteres i henhold til gældende europæiske standarder;
- (38) det skal være muligt at godtgøre, at radio- og teleterminaludstyr opfylder kravene i direktiv 73/23/EØF og 89/336/EØF, ved at anvende de procedurer, der er beskrevet i disse direktiver, når apparatur er omfattet af deres anvendelsesområde; proceduren i artikel 10, stk. 1, i direktiv 89/336/EØF kan derfor anvendes, når anvendelsen af harmoniserede standarder indebærer en formodning om, at beskyttelseskravene er opfyldt; proceduren i artikel 10, stk. 2, kan anvendes, når fabrikanten ikke har anvendt harmoniserede standarder, eller når der ikke findes sådanne standarder;
- (39) virksomheder i Fællesskabet bør have effektiv og tilsvarende adgang til tredjelandsmarkeder og bør i tredjelande behandles på samme måde, som Fællesskabet behandler virksomheder, der ejes helt af eller kontrolleres af en majoritet af eller faktisk kontrolleres af statsborgere i de pågældende tredjelande;
- (40) der bør nedsættes et udvalg, som omfatter de parter, der er direkte involveret i gennemførelsen af reguleringen af radio- og terminaludstyr, herunder særlig de nationale organer, der er udpeget til at vurdere overensstemmelsen, og de nationale organer, der har ansvaret for tilsyn med markedet; dette udvalg skal bistå Kommissionen med at opnå en harmoniseret gennemførelse af forskrifterne, der står i rimeligt forhold til målsætningen, og som tilgodeser markedets og den almindelige befolknings behov; repræsentanter for

11) EFT L 210 af 7.8.1985, s. 29.

12) EFT L 220 af 30.8.1993, s. 23.

teleselskaberne, brugerne, forbrugerne, fabrikkerne og tjenesteleverandørerne bør høres, hvor det er relevant;

- (41) Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen indgik den 20. december 1994 en modus vivendi vedrørende gennemførelsesforanstaltningerne til retsakter vedtaget efter fremgangsmåden i traktatens artikel 189 B.
- (42) Kommissionen følger gennemførelsen og den praktiske anvendelse af dette og andre relevante direktiver og sørger for koordineringen af anvendelsen af alle relevante direktiver for at undgå forstyrrelser i telekommunikationsudstyr, som indvirker på menneskers sundhed eller som forvolder materiel skade;
- (43) det vurderes efter en vis tid, hvordan direktivet fungerer, på baggrund af udviklingen inden for telesektoren og den erfaring, der opnås i forbindelse med anvendelsen af de væsentlige krav og procedurerne for overensstemmelsesvurdering i henhold til dette direktiv;
- (44) når der foretages ændringer i forskriftsrammerne, er det nødvendigt at sikre en gnidningsløs overgang fra de tidligere rammer for at undgå, at markedet bringes ud af balance, og for at undgå retsusikkerhed;
- (45) nærværende direktiv erstatter direktiv 98/13/EØF, der derfor bør ophæves; direktiv 73/23/EØF og direktiv 89/336/EØF finder ikke længere anvendelse på apparatur, som ligger inden for nærværende direktivs anvendelsesområde, bortset fra beskyttelses- og sikkerhedskravene og visse procedurer for overensstemmelsesvurdering -

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

KAPITEL I

Generelle aspekter

Artikel 1

Anvendelsesområde og sigte

- I dette direktiv fastlægges forskriftsrammerne for markedsføring, fri bevægelighed og ibrugtagning i Fællesskabet af radioudstyr og teleterminaludstyr.
- Hvis apparatur defineret i artikel 2, litra a), som en integrerende del eller ekstraudstyr omfatter
 - en medicinsk anordning som omhandlet i artikel 1 i Rådets direktiv 93/42/EØF af 14. juni 1993 om medicinske anordninger¹³⁾, eller
 - en aktiv, implantabel medicinsk anordning som omhandlet i artikel 1 i Rådets direktiv 90/385/EØF af 20. juni 1990 om indbyrdes

tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om aktive, implantable medicinske anordninger¹⁴⁾,

er apparaturet omfattet af nærværende direktiv, uden at dette berører anvendelsen af direktiv 93/42/EØF og 90/385/EØF på henholdsvis de medicinske anordninger og de aktive, implantable medicinske anordninger.

- Hvis apparaturet er en komponent eller en separat teknisk enhed i et motordrevet køretøj som omhandlet i Rådets direktiv 72/245/EØF¹⁵⁾ om radiostøjdæmpning af motordrevne køretøjer (elektromagnetisk kompatibilitet) eller en komponent eller en separat teknisk enhed i et motordrevet køretøj som omhandlet i artikel 1 i Rådets direktiv 92/61/EØF af 30. juni 1992 om standardtypegodkendelse af to- og trehjulede motordrevne køretøjer¹⁶⁾, er apparaturet omfattet af nærværende direktiv, uden at dette berører anvendelsen af henholdsvis direktiv 72/245/EØF og 92/61/EØF.
- Dette direktiv finder ikke anvendelse på udstyr, der er nævnt i bilag I.

Artikel 2

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

- "apparatur": udstyr, som enten er radioudstyr eller teleterminaludstyr eller begge dele
- "teleterminaludstyr": et produkt eller en relevant komponent heri, der er beregnet til på en hvilken som helst måde at blive direkte eller indirekte tilsluttet nettermineringspunkter på offentlige telenet (dvs. telenet, som helt eller delvis anvendes til at stille offentligt tilgængelige telejenester til rådighed)
- "radioudstyr": et produkt eller en relevant komponent heri til kommunikation ved hjælp af udsendelse og/eller modtagelse af radiobølger inden for frekvensbånd, der er allokeret til jord- eller rumbaseret radiokommunikation
- "radiobølger": elektromagnetiske bølger med frekvenser fra 9 kHz op til 3 000 GHz, som udbredes i rummet uden kunstig retningsstyring
- "grænseflade"
 - et nettermineringspunkt, der er et fysisk tilslutningspunkt, hvor en bruger får adgang til det offentlige telenet, og/eller
 - en luftgrænseflade, der specificerer radiovejen mellem radioudstyr
samt disses tekniske specifikationer

13) EFT L 169 af 12.7.1993, s. 1.

14) EFT L 189 af 20.7.1990, s. 17. Direktivet er senest ændret ved direktiv 93/68/EF (EFT L 220 af 30.8.1993, s. 1).

15) EFT L 152 af 6.7.1972, s. 15. Direktivet er senest ændret ved Kommissionens direktiv 95/54/EF (EFT L 266 af 8.11.1995, s. 1).

16) EFT L 225 af 10.8.1992, s. 72. Direktivet er ændret ved tiltrædelsesakten af 1994.

- f) "udstyrsklasse": en klasse, der angiver bestemte typer apparatur, som ifølge dette direktiv anses for at være af samme art, og som specificerer de grænseflader, som apparaturet er konstrueret til. Apparatur kan indgå i mere end én udstyrsklasse
- g) "dokumentation vedrørende den tekniske konstruktion": dokumentation, som beskriver apparaturet, og som indeholder oplysninger om og forklaringer på, hvorledes de relevante væsentlige krav er blevet opfyldt
- h) "harmoniseret standard": en teknisk specifikation, som er vedtaget af et anerkendt standardiseringsorgan efter mandat fra Kommissionen i overensstemmelse med procedurerne i direktiv 83/189/EØF med det formål at fastlægge krav på europæisk plan, idet overholdelse heraf ikke er obligatorisk
- i) "skadelig interferens": interferens, der udgør en fare for radionavigationstjenesters eller andre sikkerhedstjenesters aktiviteter, eller som på anden måde i alvorlig grad forringer, hindrer eller gentagne gange afbryder radiokommunikationstjenester, der fungerer i overensstemmelse med Fællesskabets eller medlemsstaternes gældende bestemmelser.

Artikel 3

Væsentlige krav

- Følgende væsentlige krav finder anvendelse på alt apparatur:
 - beskyttelse af brugerens eller enhver anden persons sundhed og sikkerhed, herunder de i direktiv 73/23/EØF indeholdte mål med hensyn til sikkerhedskrav, idet der dog ikke gælder nogen grænse for spænding,
 - de i direktiv 89/336/EØF indeholdte beskyttelseskrav med hensyn til elektromagnetisk kompatibilitet.
- Radioudstyr skal desuden konstrueres således, at det effektivt udnytter det frekvensbånd, der er allokeret til jord-/rumbaseret radiokommunikation og satellitressourcer, således at skadelig interferens undgås.
- I overensstemmelse med proceduren i artikel 14 kan Kommissionen træffe afgørelse om, at apparatur inden for visse udstyrsklasser eller af særlige typer konstrueres på en sådan måde,
 - at det via net fungerer korrekt sammen med andet apparatur, og at det overalt i Fællesskabet kan forbindes med de relevante grænseflader, og/eller
 - at det ikke skader nettet eller dets funktionsdygtighed eller misbruger netressourcer på en sådan måde, at det medfører en uacceptabel forringelse af tjenesten, og/eller
 - at det er i stand til at sikre, at personoplysninger om brugeren og abonnenten og disses privatliv beskyttes, og/eller
 - at det er kompatibelt med visse faciliteter, som sikrer mod svig, og/eller

- e) at det er kompatibelt med visse faciliteter, som sikrer adgang til nødtjenester, og/eller
- f) at det er kompatibelt med visse faciliteter, som letter apparaturets anvendelse for handicappede brugere.

Artikel 4

Meddelelse og offentliggørelse af grænsefladespecifikationer

- Medlemsstaterne underretter Kommissionen om, hvilke grænseflader de har reguleret, såfremt de ikke er blevet meddelt i henhold til direktiv 83/189/EØF. Kommissionen fastlægger, efter høring af udvalget i overensstemmelse med proceduren i artikel 14, ækvivalensen mellem meddelte grænseflader og angiver en identifikation for udstyrsklassen, idet der offentliggøres en nærmere beskrivelse heraf i De Europæiske Fællesskabers Tidende.
- Medlemsstaterne underretter Kommissionen om, hvilke typer grænseflader der udbydes i de enkelte medlemsstater af operatører af offentlige telenet. Medlemsstaterne sikrer, at disse operatører jævnligt offentliggør ajourførte præcise og fyldestgørende tekniske specifikationer for sådanne grænseflader, inden de tjenester, der ydes via disse grænseflader, stilles til rådighed for offentligheden. Specifikationerne bør være tilstrækkeligt detaljerede til, at der kan konstrueres teleterminaludstyr, der er i stand til at udnytte de tjenester, der udbydes via den tilsvarende grænseflade. Specifikationerne skal bl.a. omfatte alle de oplysninger, der er nødvendige, for at fabrikanterne efter eget valg kan gennemføre de relevante afprøvninger med henblik på de væsentlige krav, der gælder for teleterminaludstyr. Medlemsstaterne sikrer, at operatørerne straks stiller disse specifikationer til rådighed.

Artikel 5

Harmoniserede standarder

- Når apparaturet opfylder de relevante harmoniserede standarder eller dele heraf, hvis referencenumre er offentliggjort i De Europæiske Fællesskabers Tidende, går medlemsstaterne ud fra, at apparaturet opfylder de væsentlige krav, der er anført i artikel 3, og som er dækket af disse harmoniserede standarder eller dele heraf.
- Hvis en medlemsstat eller Kommissionen finder, at overensstemmelse med en harmoniseret standard ikke sikrer overensstemmelse med de væsentlige krav i artikel 3, den skal dække, indbringer Kommissionen eller den berørte medlemsstat sagen for udvalget.
- I tilfælde, hvor de harmoniserede standarder udviser mangler i forhold til de væsentlige krav, kan Kommissionen efter høring af udvalget og i overensstemmelse med proceduren i artikel 13, i De Europæiske Fællesskabers Tidende offentliggøre retningslinjer for fortolkningen af den harmoniserede standard eller betingelserne for, at overholdelse af de pågældende standarder kan berettige en formodning om overensstemmelse. Efter høring af

W

udvalget og i overensstemmelse med proceduren i artikel 13 kan Kommissionen trække harmoniserede standarder tilbage ved offentliggørelse af en meddelelse i De Europæiske Fællesskabers Tidende.

Artikel 6

Markedsføring

1. Medlemsstaterne sikrer, at apparatur kan markedsføres, hvis og kun hvis det opfylder de relevante væsentlige krav i artikel 3, og de øvrige relevante bestemmelser i dette direktiv, når det er installeret korrekt og vedligeholdes og anvendes efter hensigten. Det må ikke underkastes yderligere national regulering for så vidt angår markedsføringen.
2. I forbindelse med afgørelser om anvendelse af de væsentlige krav i artikel 3, stk. 3, træffer Kommissionen afgørelse om datoen for anvendelsen af kravene. Når det fastsættes, at en udstyrsklasse skal opfylde bestemte væsentlige krav i henhold til artikel 3, stk. 3, kan apparatur under den pågældende udstyrsklasse, der første gang er markedsført inden datoen for gennemførelsen af Kommissionens afgørelse, fortsat markedsføres i en rimelig periode. Såvel anvendelsesdatoen som periodens længde fastlægges af Kommissionen efter proceduren i artikel 13.
3. Medlemsstaterne sikrer, at fabrikanten eller den person, der er ansvarlig for markedsføringen af apparaturet, oplyser brugeren om, hvilken brug apparaturet er bestemt til, og forelægger en erklæring om, at det er i overensstemmelse med de væsentlige krav. I forbindelse med radioudstyr skal sådanne oplysninger være tilstrækkelige til på pakningen og i brugsanvisningen for apparatet at identificere den medlemsstat eller det geografiske område inden for en medlemsstat, hvor det pågældende udstyr er bestemt til at bruges, og de skal ved mærkningen på apparatet, jf. bilag VII, stk. 5, gøre brugeren opmærksom på de eventuelle begrænsninger eller krav om godkendelse i forbindelse med anvendelsen af radioudstyret i visse medlemsstater. I forbindelse med teleterminaludstyr skal sådanne oplysninger være tilstrækkelige til at identificere de grænseflader på det offentlige telenet, hvor udstyret skal kunne tilkobles. For alt apparatur gælder det, at disse oplysninger skal anbringes på en fremtrædende plads.
4. Når der er tale om radioudstyr, der benytter frekvensbånd, hvis brug ikke er harmoniseret i hele Fællesskabet, skal fabrikanten eller dennes befuldmægtigede inden for Fællesskabet, eller den person, der er ansvarlig for markedsføringen af udstyret, underrette den nationale myndighed, der i den pågældende medlemsstat er ansvarlig for frekvensbåndforvaltning, om, at udstyret påtænkes markedsført på denne medlemsstats nationale marked.

Underretningen skal ske mindst 4 uger, inden markedsføringen indledes, og skal omfatte oplysninger om udstyrets radiotekniske specifikationer (herunder navnlig frekvensbånd, kanalseparation, modulationstype og RF-styrke) og

identifikationsnummeret for det underrettede organ, der er omhandlet i bilag IV eller V.

Artikel 7

Ibrugtagning og tilslutningsret

1. Medlemsstaterne tillader, at apparatur tages i brug i overensstemmelse med det formål, hvortil det er konstrueret, når det er i overensstemmelse med de relevante væsentlige krav i artikel 3 og andre relevante bestemmelser i direktivet.
2. Uanset stk. 1 og med forbehold af tilladelsesvilkårene for ydelse af den pågældende tjeneste i overensstemmelse med EF-lovgivningen kan medlemsstaterne kun begrænse ibrugtagning af radioudstyr med begrundelse i en effektiv og korrekt brug af frekvensbåndet, hindring af skadelig interferens eller hensynet til den offentlige sundhed.
3. Medlemsstaterne sikrer med forbehold af stk. 4, at netoperatørerne af offentlige telenet ikke afviser at tilkoble teleterminaludstyr til passende grænseflader med en teknisk begrundelse, når udstyret opfylder kravene i artikel 3.
4. Når en medlemsstat finder, at apparatur, der er erklæret for at være i overensstemmelse med dette direktiv, forårsager betydelig skade på et net eller skadelig radiointerferens eller beskadiger nettet eller dets funktion, kan operatøren få tilladelse til at afvise at tilkoble eller til at frakoble eller til at trække tjenester tilbage fra sådant apparatur. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om de enkelte tilladelser, og denne indkalder til et møde i udvalget, som udtaler sig om sagen. Når udvalget er blevet hørt, kan Kommissionen indlede proceduren i artikel 5, stk. 2 og 3. Kommissionen og medlemsstaterne kan også træffe andre passende foranstaltninger.
5. I nødstilfælde kan en operatør frakoble apparatur, såfremt beskyttelsen af nettet kræver, at udstyret frakobles øjeblikkeligt, og såfremt brugeren kan tilbydes en alternativ løsning. Operatøren skal i så fald straks underrette den nationale myndighed, som er ansvarlig for gennemførelsen af artikel 7, stk. 4, og artikel 8 i dette direktiv.

Artikel 8

Fri omsætning af apparatur

1. Uden at det berører bestemmelserne i artikel 6, stk. 4, og artikel 7, stk. 2, kan medlemsstaterne ikke forbyde, begrænse eller hindre markedsføring eller ibrugtagning på deres område af apparatur, som bærer den i bilag VII omhandlede CE-mærkning, der angiver, at apparaturet opfylder alle kravene i dette direktiv, herunder de i kapitel II omhandlede procedurer for overensstemmelsesvurdering.
2. Medlemsstaterne modsætter sig ikke, at der på messer og udstillinger samt ved demonstration mv. forevises apparatur, som ikke er i overensstemmelse med dette direktiv, såfremt det ved synlig skiltning er klart anført, at det pågældende apparatur ikke er i overensstemmelse med direktivet, og at apparaturet

ikke kan erhverves eller tages i brug, før det er bragt i overensstemmelse med kravene.

3. Såfremt apparaturet er omfattet af andre direktiver, som vedrører andre aspekter og som også foreskriver CE-mærkning, skal det af mærkningen fremgå, at det pågældende apparatur også opfylder bestemmelserne i disse andre direktiver. Såfremt et eller flere af disse direktiver giver fabrikanten mulighed for i en overgangsperiode at vælge, hvilke ordninger der skal finde anvendelse, skal det af CE-mærkningen fremgå, at apparaturet kun opfylder kravene i de direktiver, som fabrikanten anvender. I sådanne tilfælde skal det nærmere indhold af de pågældende direktiver, som offentliggjort i De Europæiske Fællesskabers Tidende, anføres i de dokumenter, meddelelser eller instrukser, som kræves i henhold til de pågældende direktiver, og som ledsager det pågældende apparatur.

Artikel 9

Beskyttelsesforanstaltninger

1. Hvis en medlemsstat konstaterer, at apparatur, som ligger inden for dette direktivs anvendelsesområde, ikke opfylder direktivets krav, træffer den alle nødvendige foranstaltninger på sit område til at trække apparaturet tilbage fra markedet eller hindre brugen heraf, forbyde dets markedsføring eller ibrugtagning eller indskrænke dets frie bevægelighed.
2. Den berørte medlemsstat underretter straks Kommissionen om sådanne foranstaltninger og anfører grundene til beslutningen, herunder om den manglende overensstemmelse skyldes:
 - a) ukorrekt anvendelse af de i artikel 5, stk. 1, omhandlede harmoniserede standarder,
 - b) mangler ved selve de i artikel 5, stk. 1, omhandlede harmoniserede standarder,
 - c) manglende opfyldelse af de i artikel 3 omhandlede krav, når apparaturet ikke er i overensstemmelse med de harmoniserede standarder i artikel 5, stk. 1.
3. Hvis den i stk. 1 nævnte beslutning begrundes med, at de i artikel 5, stk. 1, omhandlede harmoniserede standarder ikke finder korrekt anvendelse, eller begrundes med manglende opfyldelse af kravene i artikel 3, når apparaturet ikke er i overensstemmelse med de i artikel 5, stk. 1, omhandlede harmoniserede standarder, hører Kommissionen de berørte parter snarest muligt. Kommissionen underretter straks medlemsstaterne om resultaterne af sine undersøgelser og meddeler senest to måneder efter, at den er blevet underrettet om de pågældende foranstaltninger, om den finder foranstaltningerne berettiget.
4. Hvis den i stk. 1 nævnte beslutning begrundes med, at der er mangler ved de harmoniserede standarder i artikel 5, stk. 1, forelægger Kommissionen sagen for udvalget inden to måneder. Udvalget afgiver udtalelse i overensstemmelse med proceduren i artikel 13. Efter denne høring underretter Kommissionen medlemsstaterne om resultaterne af

sine undersøgelser og meddeler, om den finder medlemsstatens foranstaltning berettiget. Hvis den finder foranstaltningen berettiget, indleder den straks proceduren i artikel 5, stk. 2.

5. a) Uanset artikel 6 kan en medlemsstat under iagttagelse af traktatens bestemmelser, særlig artikel 30 og 36, vedtage hensigtsmæssige foranstaltninger med henblik på

- i) forbud mod eller begrænsning af markedsføring og/eller

- ii) krav om tilbagetrækning fra markedet

af radioudstyr, herunder typer af radioudstyr, der har forårsaget, eller som med rimelighed kan forventes at forårsage skadelig interferens, herunder interferens med eksisterende eller planlagte tjenester på nationalt allokerede frekvensbånd.

- b) Hvis en medlemsstat træffer foranstaltninger i overensstemmelse med litra a), underretter den straks Kommissionen om disse foranstaltninger og begrundes nærmere, hvorfor den har vedtaget dem.

6. Når en medlemsstat underretter Kommissionen om en foranstaltning truffet i henhold til stk. 1 eller 5, underretter Kommissionen straks de øvrige medlemsstater og hører udvalget om spørgsmålet.

Såfremt Kommissionen efter denne høring finder,

- at foranstaltningen er berettiget, underretter den straks den medlemsstat, som tog initiativet, og de øvrige medlemsstater,

- at foranstaltningen er uberettiget, underretter den straks medlemsstaten og opfordrer den til at trække foranstaltningen tilbage.

7. Kommissionen registrerer de sager, som medlemsstaterne giver underretning om; sagerne stilles til rådighed for medlemsstaterne, hvis de anmoder om det.

KAPITEL II

Overensstemmelsesvurdering

Artikel 10

Procedurer for overensstemmelsesvurdering

1. Procedurene for overensstemmelsesvurdering i denne artikel skal bruges til at påvise, at apparaturet opfylder alle de relevante væsentlige krav, der er fastlagt i artikel 3.
2. Efter fabrikantens valg kan apparaturets overensstemmelse med de væsentlige krav i artikel 3, stk. 1, litra a) og b), påvises ved at bruge procedurene i henholdsvis direktiv 73/23/EØF og direktiv 89/336/EØF som et alternativ til procedurene i det følgende, når apparaturet er omfattet af disse direktivers anvendelsesområde.
3. Fabrikanten kan selv vælge, hvilke af procedurene i enten bilag II, IV eller V, der skal anvendes i forbindelse med teleterminaludstyr, som ikke gør brug af frekvensbånd, som er allokert til jord-/umbaseret radiokommunikation og modtagerdele i radioudstyr.

4. Har en fabrikant anvendt de harmoniserede standarder, der er nævnt i artikel 5, stk. 1, kan han selv vælge, hvilke af procedurerne i bilag III, IV og V, der skal anvendes i forbindelse med radioudstyr, som ikke er omfattet af stk. 3.
5. Har en fabrikant ikke eller kun delvist anvendt de harmoniserede standarder, der er nævnt i artikel 5, stk. 1, kan han selv vælge, hvilke af procedurerne i bilag IV og V der skal anvendes i forbindelse med radioudstyr, som ikke er omfattet af stk. 3 i nærværende artikel.
6. Dokumenter og korrespondance vedrørende de procedurer for overensstemmelsesvurdering, der henvises til i stk. 2-5, skal udfærdiges på et officielt sprog i den medlemsstat, hvor proceduren gennemføres, eller på et sprog, som det berørte bemyndigede organ kan acceptere.

Artikel 11

Bemyndigede organer og tilsynsmyndigheder

1. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om, hvilke organer de har udpeget til at udføre de opgaver, der henvises til i artikel 9. Ved udpegelsen af bemyndigede organer anvender medlemsstaterne kriterierne i bilag VI.
2. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om, hvilke myndigheder på deres område der udfører tilsynsopgaver i forbindelse med gennemførelsen af dette direktiv.
3. Kommissionen offentliggør i De Europæiske Fællesskabers Tidende en liste over de bemyndigede organer, herunder deres identifikationsnumre og de opgaver, de er udpeget til at udføre. Kommissionen offentliggør også en liste over tilsynsmyndighederne i De Europæiske Fællesskabers Tidende. Medlemsstaterne fremsender alle de oplysninger til Kommissionen, der er nødvendige for, at listerne kan ajourføres.

KAPITEL III

CE-overensstemmelsesmærkning og påskrifter

Artikel 12

CE-mærkning

1. Apparat, der opfylder alle relevante væsentlige krav, skal være forsynet med CE-overensstemmelsesmærkningen, som beskrevet i bilag VII. Mærkningen anbringes under ansvar af fabrikanten, dennes befuldmægtigede inden for EF eller den person, der er ansvarlig for markedsføringen af apparaturet.

Anvendes procedurerne i bilag III, IV eller V, suppleres mærkningen med identifikationsnummeret på det bemyndigede organ, jf. artikel 10, stk. 1. Radioudstyr forsynes endvidere med en identifikation for udstyrsklassen, hvis der er fastlagt en sådan. Det er tilladt at anbringe andre mærker på udstyret, forudsat at det ikke gør CE-mærkningen mindre synlig eller læsbar.

2. Apparatet må ikke, uanset om det opfylder de relevante væsentlige krav eller ej, forsynes med mærker, som kan vildlede tredjemand med hensyn til betydningen eller udformningen af den CE-mærkning, der er beskrevet i bilag VII.
3. Den kompetente medlemsstat træffer passende foranstaltninger over for enhver, der har anbragt mærkning, som ikke er i overensstemmelse med stk. 1 og 2. Hvis det ikke er muligt at fastslå, hvem der har anbragt mærkningen, træffes der passende foranstaltninger over for den, der er i besiddelse af apparaturet, når den manglende overensstemmelse opdages.
4. Apparatet skal af fabrikanten identificeres ved hjælp af type-, parti- og/eller serienumre og navnet på fabrikanten eller den person, der ansvarlig for dets markedsføring.

KAPITEL IV

Udvalg

Artikel 13

Udvalgets sammensætning

Kommissionen bistås af et udvalg, benævnt Udvalget for Overensstemmelsesvurdering og Markedstilsyn på Teleområdet (TCAM), der består af repræsentanter for medlemsstaterne, og som har Kommissionens repræsentant som formand.

Artikel 14

Procedure med rådgivende udvalg

1. Udvalget høres om spørgsmål, der er omfattet af artikel 5, artikel 6, stk. 2, artikel 7, stk. 4, artikel 8, stk. 4, samt bilag VII, punkt 5.
2. Kommissionen hører periodisk udvalget om tilsynsopgaverne i forbindelse med gennemførelsen af dette direktiv og udstikker om nødvendigt retningslinjer på området.
3. Kommissionens repræsentant forelægger udvalget et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Udvalget afgiver en udtalelse om dette udkast inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyn til, hvor meget det pågældende spørgsmål haster, i givet fald ved afstemning.

Udtalelsen optages i mødeprotokollen; derudover har hver medlemsstat ret til at anmode om, at dens holdning indføres i mødeprotokollen.

Kommissionen tager størst muligt hensyn til udvalgets udtalelse. Den underretter udvalget om, hvorledes den har taget hensyn til dets udtalelse, og træffer afgørelse senest en måned efter, at udvalget har afgivet udtalelse.

4. Kommissionen hører periodisk repræsentanter for telenetudbydere, forbrugerne og fabrikanterne. Den underretter med jævne mellemrum udvalget om resultatet af disse høringer.

Forskriftsudvalgsprocedure

1. Uanset artikel 13 finder følgende procedure anvendelse i de spørgsmål, der er omhandlet i artikel 3, stk. 3, og artikel 4, stk. 1.
2. Kommissionens repræsentant forelægger udvalget et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Udvalget afgiver en udtalelse om dette udkast inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyn til, hvor meget det pågældende spørgsmål haster. Det udtaler sig med det flertal, der er fastsat i traktatens artikel 148, stk. 2, for vedtagelse af de afgørelser, som Rådet skal træffe på forslag af Kommissionen. Ved afstemninger i udvalget tillægges de stemmer, der afgives af repræsentanterne for medlemsstaterne, den vægt, som er fastlagt i nævnte artikel. Formanden deltager ikke i afstemningen.
3. Kommissionen vedtager de påtænkte foranstaltninger, når de er i overensstemmelse med udvalgets udtalelse.

Er de påtænkte foranstaltninger ikke i overensstemmelse med udvalgets udtalelse, eller er der ikke afgivet nogen udtalelse, forelægger Kommissionen straks Rådet et forslag til de foranstaltninger, der skal træffes. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

Har Rådet efter udløbet af en frist på tre måneder regnet fra forslagens forelæggelse for Rådet ikke truffet nogen afgørelse, vedtages de foreslåede foranstaltninger af Kommissionen.

KAPITEL V

Overgangsbestemmelser og afsluttende bestemmelser

Artikel 16

Tredjelande

1. Medlemsstaterne kan underrette Kommissionen om generelle faktiske eller juridiske vanskeligheder, som EF-virksomheder måtte have haft med hensyn til markedsføring i tredjelande, og som de er blevet gjort opmærksom på.
2. Når Kommissionen underrettes om sådanne vanskeligheder, kan den om nødvendigt forelægge Rådet forslag til et passende mandat til forhandling om sammenlignelige rettigheder for EF-virksomheder i disse tredjelande. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.
3. Foranstaltninger, der træffes i medfør af stk. 2, berører ikke de forpligtelser, som Fællesskabet og medlemsstaterne har i henhold til relevante internationale aftaler.

Artikel 17

Undersøgelse og rapporter

Kommissionen undersøger og udarbejder en rapport om direktivets anvendelse og fremsender denne til Europa-

Parlamentet og Rådet, første gang senest den ... *) og derefter hvert tredje år. Rapporten skal omfatte de fremskridt, der er gjort med hensyn til udarbejdelsen af de relevante standarder, samt ethvert problem, som er opstået under gennemførelsen. Rapporten skal også redegøre for udvalgets virksomhed og vurdere de fremskridt, som er gjort hen imod et åbent marked for apparatur på EF-plan, samt undersøge, hvorledes lovgivningsrammen for markedsføring og ibrugtagning af apparatur kan udvikles hen imod

- a) at sikre, at der opnås et sammenhængende system på EF-plan for alt apparatur;
- b) at fremme konvergensen mellem tele-, AV og IT-sektorerne;
- c) at muliggøre harmonisering af lovgivningsmæssige foranstaltninger på internationalt plan.

Det skal navnlig undersøges, om der fortsat er behov for væsentlige krav for alle de kategorier af apparatur, der er omfattet af direktivet, og om procedurerne i bilag IV, tredje afsnit, er forholdsmæssigt afpassede til målsætningen om at sikre, at de væsentlige krav til apparatur omfattet af dette bilag opfyldes. Der kan om fornødent i rapporten foreslås yderligere foranstaltninger med henblik på fuldstændig opfyldelse af direktivets mål.

Artikel 18

Overgangsbestemmelser

1. Standarderne i henhold til direktiv 73/23/EØF eller direktiv 89/336/EØF, hvortil der er offentliggjort henvisninger i De Europæiske Fællesskabers Tidende, kan bruges som grundlag for en formodning om overensstemmelse med de væsentlige krav, der er omhandlet i artikel 3, stk. 1, litra a) og b). De fælles tekniske forskrifter i henhold til direktiv 98/13/EF, hvortil der er offentliggjort henvisninger i De Europæiske Fællesskabers Tidende, kan bruges som grundlag for en formodning om overensstemmelse med de andre relevante væsentlige krav, der er omhandlet i artikel 3. Kommissionen offentliggør en liste over henvisninger til disse standarder i De Europæiske Fællesskabers Tidende umiddelbart efter dette direktivs ikrafttræden.
2. Medlemsstaterne må ikke hindre markedsføring eller ibrugtagning af apparatur, som er i overensstemmelse med direktiv 98/13/EF eller med gældende regler på deres område, og som er blevet markedsført første gang inden dette direktivs ikrafttræden eller senest to år efter dette direktivs ikrafttræden.
3. Bortset fra de væsentlige krav, der fremgår af artikel 3, stk. 1, kan medlemsstaterne anmode om tilladelse til, for en periode på op til 30 måneder fra datoen i artikel 18, stk. 1, første punktum, og under iagttagelse af traktatens bestemmelser fortsat at kræve, at teleterminaludstyr ikke må forårsage en uacceptabel forringelse af en taletelefonitjeneste, der stilles til rådighed som led i forsyningspligten som defineret i direktiv 98/10/EF. Den pågældende medlemsstat informerer Kommissionen om

*) 18 måneder efter direktivets ikrafttræden.

begrundelsen for anmodningen om opretholdelse af et sådant krav, det tidspunkt hvor den pågældende tjeneste ikke længere vil have behov for kravets opretholdelse, samt de foranstaltninger der vil blive truffet for at overholde tidsfristen. Kommissionen tager ved behandlingen af anmodningen hensyn til særlige forhold i medlemsstaten og til nødvendigheden af at sikre ensartede lovgivningsmæssige rammer på fællesskabsplan og meddeler medlemsstaten, om der efter dens opfattelse er særlige forhold i denne medlemsstat, som taler for en sådan opretholdelse, samt i givet fald det tidsrum, hvori en opretholdelse vil være berettiget.

Artikel 19

Gennemførelsesbestemmelser

1. Medlemsstaterne vedtager og offentliggør de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme dette direktiv senest den ... *). De underretter straks Kommissionen herom. De anvender disse love og bestemmelser fra ... **).

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om de vigtigste nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 20

Ophævelse

1. Direktiv 98/13/EF ophæves fra den ... *).
2. Dette direktiv er ikke et særdirektiv i henhold til artikel 2, stk. 2, i direktiv 89/336/EØF. Bestemmelserne i direktiv 89/336/EØF finder ikke anvendelse på apparatur, der hører ind under nærværende direktivs anvendelsesområde, bortset fra beskyttelseskravene i artikel 4 og bilag III og proceduren for overensstemmelsesvurdering i artikel 10, stk. 1 og 2, og bilag I, i direktiv 89/336/EØF fra den ... *).
3. Direktiv 73/23/EØF finder ikke anvendelse på apparatur, der hører ind under nærværende direktivs anvendelsesområde, bortset fra målsætningerne med hensyn til sikkerhedskrav i artikel 2 og bilag I og proceduren for overensstemmelsesvurdering i bilag III, litra B, og bilag IV, i direktiv 73/23/EØF fra den ... *).

Artikel 21

Ikrafttrædelse

Dette direktiv træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i De Europæiske Fællesskabers Tidende.

Artikel 22

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles,

På Europa-Parlamentets
vegne

Formand

På Rådets vegne

Formand

*) 12 måneder efter direktivets ikrafttræden.

***) Dagen efter datoen i fodnote *).

*) Datoen i artikel 18, stk. 1, første afsnit, tredje punktum.

BILAG I

Udstyr, der ikke er omfattet af dette direktiv, jf. artikel 1, stk. 4

1. Radioudstyr, der anvendes af radioamatører i henhold til artikel 1, definition nr. 53, i Den Internationale Telekommunikationsunions radioreglement, medmindre udstyret handles frit. Samlesæt til radioamatører samt kommercielt udstyr, der er ændret af og beregnet til radioamatører, betragtes ikke som udstyr, der er i fri handel.
2. Udstyr i henhold til Rådets direktiv 96/98/EF af 20. december 1996 om udstyr på skibe ¹⁷⁾.
3. Kabler og ledninger.
4. Modtagerradioudstyr, der er beregnet til udelukkende at skulle anvendes til modtagelse af lyd- og tv-udsendinger.
5. Produkter, udstyr og komponenter i henhold til artikel 2 i Rådets forordning (EØF) nr. 3922/91 af 16. december 1991 om harmonisering af tekniske krav og administrative procedurer inden for civil luftfart ¹⁸⁾.
6. Udstyr og systemer til regulering af lufttrafikken i henhold til artikel 1 i Rådets direktiv 93/65/EØF af 19. juli 1993 om definition og anvendelse af kompatible tekniske specifikationer for erhvervelse af udstyr og systemer til regulering af lufttrafikken ¹⁹⁾.

17) EFT L 46 af 17. 2.1997, s. 25.

18) EFT L 373 af 31.12.1991, s. 4. Forordningen er ændret ved Kommissionens forordning nr. (EF) 2176/96 (EFT L 291 af 14.11.1996, s. 15).

19) EFT L 187 af 29. 7.1993, s. 52. Direktivet er senest ændret ved Kommissionens direktiv 97/15/EF (EFT L 95 af 10.4.1997, s. 16).

BILAG II

Procedure for overensstemmelsesvurdering, jf. artikel 9, stk. 3

Modul A (intern fabrikationskontrol)

1. Dette bilag beskriver en procedure, hvorved fabrikanten eller dennes befuldmægtigede inden for Fællesskabet, som varetager de forpligtelser, der er fastlagt i punkt 2, sikrer og erklærer, at de pågældende produkter opfylder de krav i direktivet, der gælder for dem. Fabrikanten eller dennes befuldmægtigede inden for EF anbringer CE-mærkningen på hvert enkelt produkt og udsteder en skriftlig overensstemmelseserklæring.
2. Fabrikanten udarbejder den tekniske dokumentation, der er beskrevet i punkt 4, og fabrikanten eller dennes befuldmægtigede inden for Fællesskabet skal kunne stille den til rådighed for de relevante nationale myndigheder i enhver medlemsstat med henblik på inspektion i mindst ti år efter det tidspunkt, hvor produktionen af produktet er ophørt.
3. Er hverken fabrikanten eller dennes befuldmægtigede etableret inden for Fællesskabet, har den person, som er ansvarlig for produktets markedsføring i Fællesskabet, pligt til at kunne fremlægge den tekniske dokumentation.
4. Den tekniske dokumentation skal gøre det muligt at vurdere, om produkterne opfylder de væsentlige krav. Dokumentationen skal omfatte konstruktion og fremstilling af produktet samt produktets funktion, herunder navnlig:
 - en generel beskrivelse af produktet
 - konstruktions- og produktionstegninger samt lister over komponenter, delmontager, kredsløb osv.
 - de beskrivelser og forklaringer, der er nødvendige for forståelse af ovennævnte tegninger og lister samt produktets funktion
 - en liste over, hvilke af de standarder, der henvises til i artikel 5, der er anvendt helt eller delvist, samt beskrivelser og forklaringer af de løsninger, der er brugt for at opfylde de væsentlige krav i direktivet, hvis sådanne standarder ikke er anvendt eller ikke findes
 - resultater af konstruktionsberegninger, kontrolundersøgelser mv.
 - prøvningsrapporter.
5. Fabrikanten eller dennes befuldmægtigede opbevarer en kopi af overensstemmelseserklæringen sammen med den tekniske dokumentation.
6. Fabrikanten træffer alle nødvendige foranstaltninger til, at fremstillingsprocessen sikrer, at det fremstillede produkt er i overensstemmelse med den tekniske dokumentation, som er nævnt i punkt 2, og med de krav i direktivet, der vedrører det pågældende produkt.

BILAG III

Procedure for overensstemmelsesvurdering, jf. artikel 9, stk. 4

(Intern fabrikationskontrol samt særlige apparaturprøvninger) *)

Dette bilag består af bilag II samt følgende yderligere krav:

Fabrikanten skal sikre, at der for hver type apparatur gennemføres alle væsentlige radioprøvnings sæt. Et bemyndiget organ, som fabrikanten selv vælger, fastlægger, hvilke prøvningssæt der betragtes som væsentlige, medmindre det i de harmoniserede standarder er fastlagt, hvilke prøvningssæt der skal gennemføres. Det bemyndigede organ tager behørigt hensyn til tidligere afgørelser, som bemyndigede organer har truffet i fællesskab.

Fabrikanten eller dennes befuldmægtigede inden for EF eller den person, der er ansvarlig for markedsføringen af apparatet, erklærer, at disse prøvninger er blevet gennemført, og at apparaturet opfylder de væsentlige krav, og anbringer under fremstillingsprocessen det bemyndigede organs identifikationsnummer på apparaturet.

*) Bilag baseret på modul A med de for sektoren specifikke supplerende krav.

BILAG IV

Procedure for overensstemmelsesvurdering, jf. artikel 9, stk. 5

(Dokumentation vedrørende den tekniske konstruktion)

Dette bilag består af bilag III samt følgende yderligere krav:

Den tekniske dokumentation, der er beskrevet i punkt 4 i bilag II, og den overensstemmelseserklæring i forbindelse med særlige radioprøvningssæt, der er omhandlet i bilag III, udgør dokumentationen vedrørende den tekniske konstruktion.

Fabrikanten, dennes befuldmægtigede inden for Fællesskabet, eller den person, der er ansvarlig for markedsføringen af apparaturet, forelægger dokumentationen for en eller flere bemyndigede organer; hvert enkelt af de bemyndigede organer underrettes om andre, som har modtaget dokumentationen.

Det bemyndigede organ gennemgår dokumentationen, og hvis det vurderes, at den ikke på tilfredsstillende vis godtgør, at dette direktivs krav er opfyldt, kan det bemyndigede organ sende en udtalelse til fabrikanten, dennes repræsentant eller den person, der er ansvarlig for markedsføringen af apparaturet, og underrette de øvrige bemyndigede organer, der har modtaget dokumentationen, herom. En sådan udtalelse skal afgives inden fire uger efter det bemyndigede organs modtagelse af dokumentationen. Apparaturet kan markedsføres, når udtalelsen er modtaget, eller efter udløbet af de 4 uger, jf. dog artikel 6, stk. 4, og artikel 8, stk. 5.

Fabrikanten eller dennes befuldmægtigede inden for Fællesskabet eller den person, der er ansvarlig for markedsføringen af apparaturet, opbevarer dokumentationen i en periode, der udløber mindst ti år efter det tidspunkt, hvor produktionen af apparaturet er ophørt, således at den er til rådighed for de relevante nationale myndigheder i enhver medlemsstat med henblik på inspektion.

BILAG V

Procedure for overensstemmelsesvurdering, jf. artikel 9

Fuld kvalitetssikring

1. Fuld kvalitetssikring er den procedure, hvorved en fabrikant, der opfylder bestemmelserne i punkt 2, garanterer og erklærer, at de pågældende produkter opfylder de krav i direktivet, der gælder for dem. Fabrikanten anbringer de mærker, der er omhandlet i artikel 11, stk. 1, på hvert enkelt produkt og udsteder en skriftlig overensstemmelseserklæring.
2. Fabrikanten anvender et godkendt kvalitetssystem for konstruktion, fremstilling, endelig produktionskontrol og prøvning som beskrevet i punkt 3 og er underlagt den i punkt 4 omhandlede kontrol.
3. Kvalitetssystem

- 3.1. Fabrikanten indsender en ansøgning om vurdering af kvalitetssystemet til et bemyndiget organ.

Ansøgningen skal indeholde

- alle relevante oplysninger om de planlagte produkter
- dokumentation vedrørende kvalitetssystemet.

- 3.2. Kvalitetssystemet skal sikre, at produkterne opfylder de krav i direktivet, der gælder for dem. Alle de forhold, krav og bestemmelser, som fabrikanter har taget hensyn til, skal dokumenteres på systematisk og overskuelig måde i en skriftlig redegørelse for forholdsregler, procedurer og instruktioner. Denne dokumentation vedrørende kvalitetssystemet skal sikre, at kvalitetspolitik og -procedurer, såsom kvalitetsprogrammer, -planer, -manualer og registre fortolkes ens.

Redegørelsen skal navnlig indeholde en fyldestgørende beskrivelse af:

- kvalitetsmålsætninger og organisationsstruktur samt ledelsens ansvar og beføjelser med hensyn til konstruktions- og produktionskvalitet
- de tekniske specifikationer, herunder de harmoniserede standarder og tekniske forskrifter samt relevante prøvningsspecifikationer, der vil blive anvendt, samt hvis de i artikel 5, stk. 1, omhandlede standarder ikke anvendes fuldt ud, hvordan det sikres, at de væsentligste krav i direktivet, der gælder for produkterne, vil blive opfyldt
- de teknikker til konstruktionskontrol og -verifikation samt de processer og systematiske foranstaltninger, der vil blive anvendt ved konstruktionen af produkterne, for så vidt angår den pågældende produktkategori
- de tilsvarende teknikker for fremstilling, kvalitetskontrol og kvalitetssikring samt de fremgangsmåder og systematiske foranstaltninger, der vil blive anvendt
- de undersøgelser og prøvninger, der skal udføres før, under og efter produktionen, og den hyppighed, hvormed dette sker, samt resultaterne af de prøvninger, der er udført før produktionen, når det er relevant
- hvordan det sikres, at prøvnings- og undersøgelsesfaciliteterne er i overensstemmelse med de relevante krav for gennemførelse af den nødvendige prøvning
- kvalitetsregistreringer, herunder kontrolrapporter og prøvnings- og kalibreringsdata, rapporter om personalets kvalifikationer mv.
- hvordan det verificeres, at den krævede konstruktions- og produktkvalitet er opnået, og at kvalitetssystemet fungerer effektivt.

- 3.3 Det bemyndigede organ vurderer kvalitetssystemet for at fastslå, om det opfylder kravene i punkt 3.2. Organet skal antage, at disse krav er opfyldt, hvis kvalitetssystemerne anvender den relevante harmoniserede standard.

Det bemyndigede organ vurderer navnlig, om kvalitetskontrolsystemet sikrer produkternes overensstemmelse med direktivets krav på baggrund af den relevante dokumentation, der leveres i henhold til punkt 3.1 og 3.2, herunder, når det er relevant, prøvningsresultater leveret af fabrikanten.

Vurderingsholdet skal mindst omfatte ét medlem, som har erfaring med at vurdere den pågældende produktteknologi. Vurderingsproceduren skal omfatte et besøg på fabrikantens anlæg.

Afgørelsen skal meddeles til fabrikanten. Meddelelsen skal indeholde resultaterne af undersøgelsen og den begrundede vurderingsafgørelse.

- 3.4. Fabrikanten forpligter sig til at opfylde sine forpligtelser i henhold til kvalitetssystemet, således som det er godkendt, og til at vedligeholde det, således at det forbliver hensigtsmæssigt og effektivt.

Fabrikanten eller dennes befuldmægtigede underretter det bemyndigede organ, som har godkendt kvalitetssystemet, om enhver påtænkt ændring af dette.

Det bemyndigede organ vurderer de foreslåede ændringer og afgør, om det ændrede kvalitetssystem stadig opfylder de i punkt 3.2 omhandlede krav, eller om en fornyet vurdering er nødvendig.

Det bemyndigede organ meddeler fabrikanten afgørelsen. Meddelelsen skal indeholde resultaterne af undersøgelsen og den begrundede vurderingsafgørelse.

4. EF-kontrol på det bemyndigede organs ansvar

4.1. Formålet med EF-kontrollen er at sikre, at fabrikanten fuldt ud opfylder sine forpligtelser i henhold til det godkendte kvalitetssystem.

4.2. Fabrikanten skal give det bemyndigede organ adgang til at kontrollere konstruktions-, produktions-, kontrol- og prøvnings- samt oplagringsfaciliteterne og skal give det alle nødvendige oplysninger, herunder

- dokumentation vedrørende kvalitetssystemet
- kvalitetsregistreringer i henhold til konstruktionsdelen i kvalitetssystemet, såsom resultater af analyser, beregninger, prøvninger mv.
- kvalitetsregistreringer i henhold til produktionsdelen i kvalitetssystemet, såsom kontrolrapporter samt prøvnings- og kalibreringsdata, rapporter om personalets kvalifikationer mv.

4.3. Det bemyndigede organ skal gennemføre kontrolbesøg med rimelige mellemrum for at sikre, at fabrikanten vedligeholder og anvender kvalitetssystemet, og udarbejde en kontrolrapport til fabrikanten.

4.4. Det bemyndigede organ kan desuden aflægge uanmeldte besøg hos fabrikanten. Under disse besøg kan det bemyndigede organ om nødvendigt foretage eller få foretaget prøvninger for at kontrollere, om kvalitetssystemet fungerer tilfredsstillende. Det udsteder en besøgsrapport og i givet fald en prøvningsrapport til fabrikanten.

5. Fabrikanten skal i et tidsrum på mindst ti år fra datoen for ophøret af fremstillingen af produktet kunne forelægge de nationale myndigheder:

- den i punkt 3.1, andet led, omhandlede dokumentation
- de i punkt 3.4, andet afsnit, omhandlede meddelelser om ændringer
- de i sidste afsnit i punkt 3.4 og i punkt 4.3 og 4.4 omhandlede afgørelser og rapporter fra det bemyndigede organ.

6. Hvert af de bemyndigede organer stiller relevante oplysninger om udstedte eller tilbagekaldte godkendelser af kvalitetssystemer, herunder henvisninger til de(t) pågældende produkt(er), til rådighed for de øvrige bemyndigede organer.

BILAG VI

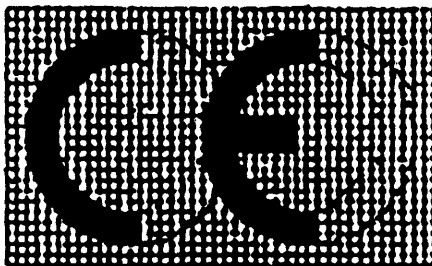
Minimumskriterier, som medlemsstaterne skal lægge til grund ved udpegelse af bemyndigede organer i henhold til artikel 10, stk. 1

1. Det bemyndigede organ, dets leder og det personale, som skal udføre de opgaver, som det bemyndigede organ har fået pålagt at gennemføre, må hverken være konstruktør, fabrikant, leverandør eller være beskæftiget med montage af radio- eller teleterminaludstyr eller være netoperatør eller tjenesteudbyder eller nogen af disse personers befuldmægtigede. De skal være uafhængige og må hverken deltage direkte i konstruktion, fabrikation, salg eller vedligeholdelse af radio- eller teleterminaludstyr eller repræsentere de parter, der er beskæftiget med disse aktiviteter. Dette udelukker ikke, at der kan udveksles tekniske oplysninger mellem fabrikant og det bemyndigede organ.
2. Det bemyndigede organ og dets personale skal udføre de opgaver, som det bemyndigede organ har fået pålagt at gennemføre, med faglig integritet og teknisk kompetence på højeste plan og må ikke kunne påvirkes af nogen form for pression og incitamenter, navnlig af finansiel art, som kan få indflydelse på deres bedømmelse eller kontrolresultater, især fra personer eller grupper af personer, der har interesse i disse resultater.
3. Det bemyndigede organ skal råde over det personale og besidde de faciliteter, som er nødvendige, for at det på fyldestgørende måde kan udføre det tekniske og administrative arbejde i forbindelse med de opgaver, det er udpeget til at udføre.
4. Det personale, som skal udføre kontrol, skal have:
 - en god teknisk og faglig uddannelse
 - tilstrækkeligt kendskab til de krav, der stilles til de prøvninger eller kontrolbesøg, der udføres, og en tilstrækkelig praktisk erfaring med sådanne prøvninger og kontrolbesøg
 - den nødvendige færdighed i at udarbejde attester, journaler og rapporter, som gengiver kontrolresultaterne.
5. Det skal sikres, at kontrolpersonalet er uafhængigt. Aflønningen af den enkelte ansatte må hverken være afhængig af antallet af prøvninger eller kontrolbesøg eller af disse prøvningers eller kontrolbesøgs resultater.
6. Det bemyndigede organ skal tegne en ansvarsforsikring, medmindre det privatretlige ansvar dækkes af staten i henhold til nationale retsregler, eller medmindre medlemsstaten selv er direkte ansvarlig.
7. Det bemyndigede organs personale er bundet af tavshedspligt om alt, hvad det får kendskab til under udøvelsen af sin virksomhed (undtagen over for de kompetente administrative myndigheder i den medlemsstat, hvor det udøver sin virksomhed) i henhold til dette direktiv eller enhver national retsforskrift udstedt til gennemførelse heraf.

BILAG VII

Mærkning til anbringelse på udstyr, jf. artikel 11, stk. 1

1. CE-overensstemmelsesmærkningen består af bogstaverne CE i følgende udformning:

Hvis CE-mærkningen formindskes eller forstørres, skal modellens størrelsesforhold, som vist ovenfor, overholdes.

2. CE-mærkningens højde skal være mindst 5 mm, medmindre dette ikke er muligt på grund af apparaturets karakter.
3. CE-mærkningen skal anbringes på produktet eller på dets dataskilt. CE-mærkningen skal desuden anbringes på emballagen, hvis der er en sådan, og på de ledsagende dokumenter.
4. CE-mærkningen skal anbringes synligt samt være let læselig og uudslettelig.
5. Udformningen af identifikationen af udstyrsklassen fastlægges af Kommissionen efter proceduren i artikel 13.

Den skal, når det er relevant, omfatte et element, der oplyser brugeren om, at apparaturet benytter radiofrekvensbånd, hvis anvendelse ikke er blevet harmoniseret i hele Fællesskabet.

Den skal have samme højde som bogstaverne "CE".

ISSN 0254-1459

KOM(98) 692 endelig udg.

DOKUMENTER

DA

15 16 10 01

Katalognummer : CB-CO-98-697-DA-C

Kontoret for De Europæiske Fællesskabers Officielle Publikationer

L-2985 Luxembourg

21